

kan med Hustruens og Børns Hjælp drive hvilken Næring han vil, uden at tage Borgerkab, og det kan ogsaa blive en Næring i meget betydeligt Omfang, hvoraf der bør betales Næringskat, hvis Næringskatten som saadan skal vedblive.

Monrad: Jeg troer paa ingen Maade, at Forpligtelsen til at svare Næringskat er afhængig af Forpligtelsen til at tage Borgerkab. Forpligtelsen til at svare Næringskat strækker sig videre end Forpligtelsen til at tage Borgerkab, og jeg kan derfor ikke indse, hvad den ærede sidste Rigsdagsmand vilde bevise ved det, han anførte. Jeg skal hovedsagelig være meget enig med ham i den Tanke, at det vil være billigt og retfærdigt, naar de Næringsdrivendes Forhold i Kjøbstæderne forandres, at forandre denne Bessatningsmaade; men jeg troer paa ingen Maade, det gaar an, at det skeer saa let, som her er foreslaaet, nemlig igjennem Ligning paa Formue og Leilighed. Det vil vistnok være i den ærede Rigsdagsmands Grindring, at, da Forslaget om en Nærings- og Hjælpekast i Kjøbenhavn behandledes her, var det ikke Thingets Mening, at denne Lov indeholdt saadanne fuldstændige Regler, at man kunde give den en vedvarende Bessaaen; man indskrænkede sig til at give den til Udløbet af næste Aar. Naar vi næste Gang komme sammen, vil altsaa dette Spørgsmaal for Kjøbenhavns Bedkommende komme under Forhandling, og da vil der vistnok være al Opfordring for Regjeringen til at tage under Overveielse, om ikke ogsaa de Bessæmmelser, som bleve tagne for Kjøbenhavn, maae gjøres gjældende for Kjøbstæderne. Jeg kan ikke Andet end finde, at man ved Ansættelse af Bessatning efter Formue og Leilighed hengiver sig til en heel Deel Vilkaarlighed; der søes i høj Grad Savnet af nærmere Regler og Bessæmmelser. Det er ogsaa blevet oplyst, hvilken overordentlig Forfjællighed der har vist sig ved Ansættelserne af denne communale Byrde, saaledes at det synes, at man ved Ansættelsen af Loven af 14de April 1855 har villet vise, hvor nødvendigt det er, at man ganske anderledes, end der er skeet, gaaer ind paa Fastsættelsen af de almindelige Regler, hvorefter en saadan Skat, eller med eet Ord,

hvorefter en communal Indkomstskat skal ordnes. Jeg vilde derfor finde det meget betænkeligt, om man her traf en Bessæmmelse, hvorefter Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne skulle være bemyndigede til at inddrage Næringskatten under en Ligning efter Formue og Leilighed; jeg vilde finde det meget betænkeligt alene af den Grund, at det ved denne Bessatningsmaade ikke er klart, hvad der er Bessatning og gjenstand. Naar jeg bessætter en Mand efter Formue og Leilighed, skal jeg saa tage Hensyn til Formuen, eller skal jeg tage Hensyn til Leiligheden; skal jeg tage Hensyn til begge Dele, og i hvilket Forhold skal jeg tage Hensyn til Formuen, og i hvilket Forhold til Leiligheden? Netop, fordi det her dreier sig om noget Bigtigt, troer jeg ikke, at man skal overlade de enkelte kommunale Bessæmmelser at give Regler for en communal Indkomstskat; Bessæmmelserne herom saavel for Kjøbstæderne som for Kjøbenhavn og tildeels for Landet, ville vistnok komme for til Afgjorelse paa Rigsdagen, naar vi næste Gang komme sammen, og vi ville da have al Aaledning til at behandle dem (S. F. Petersen: Maa jeg bede om Ordet!). Forsaavidt det skulde være en logisk Conseqvent af at stemme imod Forslaget af den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm (S. F. Petersen), at man maatte stemme for det Forslag, der er stillet af 2 Medlemmer af Udvalget, da vil jeg være tilbøielig til at stemme for det af de 2 Medlemmer stillede Forslag, idet det ikke vil være Noget iveien for, at man overhovedet gjorde den communale Bessatning, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, til Gjenstand for et særligt Lovforslag; thi det er jo vitterligt, at der hersker stor Vilkaarlighed i saa Henseende, saa at man virkelig trænger til nærmere Regler i den Retning.

S. F. Petersen: Jeg maa vel bede erindre, at mit Forslag ikke gaar ud paa, hvad jeg ogsaa tidligere har udtalt, at paahyde, at denne Forandring skal indføres i nogen Commune uden der, hvor Communalbestyrelsen finder en Forandring at være hensigtsmæssig. Med Hensyn til Sagens Berettigelse, saa troer jeg at kunne henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste